

Ulotka dołączona do opakowania: informacja dla pacjenta

Digoxin Sopharma; 0,25 mg/ml; roztwór do wstrzykiwań/ do infuzji

Digoxinum

Należy zapoznać się z treścią ulotki przed zastosowaniem leku, ponieważ zawiera ona informacje ważne dla pacjenta.

- Należy zachować tę ulotkę, aby w razie potrzeby móc ją ponownie przeczytać.
- Należy zwrócić się do lekarza lub pielęgniarki w razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości.
- Lek ten przepisano ściśle określonej osobie. Nie należy go przekazywać innym.
- Lek może zaszkodzić innej osobie, nawet jeśli objawy jej choroby są takie same.
- Jeśli nasili się którykolwiek z objawów niepożądanych lub wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane w tym niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi lub pielęgniarce.

Spis treści ulotki

1. Co to jest lek Digoxin Sopharma i w jakim celu się go stosuje
2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Digoxin Sopharma
3. Jak stosować lek Digoxin Sopharma
4. Możliwe działania niepożądane
5. Jak przechowywać lek Digoxin Sopharma
6. Zawartość opakowania oraz inne informacje

1. Co to jest lek Digoxin Sopharma i w jakim celu się go stosuje

Lek Digoxin Sopharma należy do grupy leków znanych jako glikozydy naporstnicy. Lek wywiera korzystne działanie na niektóre główne funkcje serca: zmniejszając częstość akcji serca jednocześnie zwiększa siłę skurczów mięśnia sercowego.

Lek jest stosowany w leczeniu niewydolności serca oraz niektórych zaburzeń rytmu serca.

2. Informacje ważne przed zastosowaniem leku Digoxin Sopharma

Kiedy nie stosować leku Digoxin Sopharma

- jeśli pacjent ma uczulenie na digoksynę, inne glikozydy nasercowe lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienione w punkcie 6);
- jeśli u pacjenta występuje podejrzenie przedawkowania naporstnicy;
- jeśli pacjent poinformował o występowaniu któregoś z poniżej wymienionych dolegliwości:
  - blok serca (blok przedsionkowo-komorowy) II stopnia lub okresowy całkowity blok serca (wolne lub nieregularne bicie serca);
  - zaburzenia rytmu serca (niektóre rodzaje niemiaryowości nadkomorowej, częstoskurcz komorowy lub migotanie komór);
  - kardiomiopatia przerostowa ze zwężeniem drogi odpływu lewej komory (choroba serca polegająca na pogrubieniu ściany lewej komory serca objawiająca się dusznością po wysiłku, zawrotami głowy i utratą przytomności).

Ostrzeżenia i środki ostrożności

Przed rozpoczęciem stosowania leku Digoxin Sopharma należy zwrócić się do lekarza lub pielęgniarki:

- jeśli pacjent ma małą masę ciała;
- jeśli u pacjenta występuje ciężka choroba serca, np. zapalenie osierdzia (choroba osierdzia);
- amyloidoza (odkładanie się w komórkach różnego rodzaju białek), jeśli u pacjenta wystąpił niedawno zawał serca, zespół sercowo-płucny (na skutek ciężkiej choroby płuc), zaburzenia rytmu serca, zatokowo-przedsionkowe zaburzenia przewodnictwa (tj. zespół chorego węzła);
- Jeśli u pacjenta występuje nadczynność tarczycy (zwiększona aktywność tarczycy) lub niedoczynność tarczycy (zmniejszona aktywność tarczycy);
- jeśli u pacjenta występują problemy z trawieniem;

- jeśli u pacjenta występuje niewydolność nerek lub ciężka niewydolność wątroby;
- jeśli u pacjenta występuje choroba serca wywołana przez niedobór witaminy B, znana jako „choroba beri-beri”;
- jeśli lekarz stwierdził u pacjenta małe stężenie potasu lub magnezu we krwi lub duże stężenie wapnia we krwi;
- jeśli u pacjenta planowana jest kardiowersja elektryczna (zabieg mający na celu przywrócenie prawidłowej czynności serca).

W takich przypadkach lekarz podejmie decyzję o leczeniu i dostosuje wymaganą dawkę digoksyny. Podczas leczenia digoksyną lekarz może okresowo zlecić wykonanie badań laboratoryjnych w celu określenia stężenia elektrolitów we krwi (sód, potas, wapń) oraz wskaźników czynności nerek (stężenie kreatyniny w osoczu). W przypadku zmiany niektórych wskaźników, lekarz może dostosować dawkę leku Digoxin Sopharma.

Inne leki i Digoxin Sopharma

Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje stosować.

Należy powiedzieć lekarzowi o przyjmowaniu digoksyny lub digitoksyny w ciągu ostatnich 2 tygodni. W takim przypadku konieczna może być zmiana dawki leku.

Działanie digoksyny może się znacznie zmienić w przypadku jednoczesnego stosowania innych leków, zmieniających stężenie digoksyny we krwi. Są to:

- leki moczopędne (ułatwiający wydalanie większej ilości wody)
- związki litu (leki stosowane w leczeniu depresji)
- kortykosteroidy (leki stosowane w przypadku uczulenia lub stanów zapalnych, takich jak astma, bolesność stawów lub zapalenie stawów) oraz penicylaminy (stosowane w leczeniu zapalenia stawów)
- leki stosowane w leczeniu zgagi (uczucie pieczenia w przewodzie pokarmowym), wrzodów (np. karbenoksolon, leki zobojętniające kwas solny w żołądku, propantelina, sulfasalazyna)
- niesteroidowe leki przeciwzapalne, takie jak indometacyna
- leki stosowane w leczeniu chorób serca, nadciśnienia lub problemów z krążeniem (np. kaptopril, werapamil, nifedypina, amiodaron, flekainid, chinidyna, karwedilol, propafenon, adrenalina, felodypina, diltiazem)
- niektóre antybiotyki (np. tetracyklina, gentamycyna, klarytromycyna, neomycyna, ryfampicyna, trymetoprim, erytromycyna)
- środki przeczyszczające (stosowane w zaparciach, np. kaolin/pektyna) oraz difenoksyilat (lek stosowany w leczeniu biegunki) oraz metoklopramid (stosowany w przypadku nudności lub wymiotów)
- leki cytostatyczne (stosowane w leczeniu nowotworów)
- fenytoina (leczenie napadów drgawkowych lub ciężkiego nerwobólu)
- leki rozluźniające mięśnie, np. suksametonium
- leki przeciwłękowe, np. alprazolam
- leki stosowane w leczeniu zakażeń grzybiczych, np. itrakonazol
- leki stosowane w leczeniu malarii, np. chinina
- leki obniżające stężenie cholesterolu, np. atorwastatyna i stosowane w zmniejszaniu stężenia lipidów we krwi (kolestyramina)
- leki osłabiające układ odpornościowy, np. cyklosporyna
- leki stosowane w leczeniu chorób wywołanych niewydolnością nerek, np. epoprostenol
- leki przeciwastmatyczne, np. salbutamol
- wapń, szczególnie w przypadku szybkiego podawania dożylnego
- leki przeciwcukrzycowe, np. akarboza.

Leku nie należy przyjmować jednocześnie z lekami ziołowymi na bazie wyciągu z dziurawca zwyczajnego (*Hypericum perforatum*). W przypadku stosowania tego typu leku należy powiedzieć o tym lekarzowi, który zaleci odstawienie leków zawierających wyciąg z dziurawca.

W przypadku stosowania któregośkolwiek z powyższych leków należy skonsultować się z lekarzem przed rozpoczęciem stosowania leku Digoxin Sopharma.

Ciąża i karmienie piersią

W ciąży i w okresie karmienia piersią lub gdy istnieje podejrzenie, że kobieta jest w ciąży, lub gdy planuje ciążę, przed zastosowaniem tego leku należy poradzić się lekarza lub farmaceuty.

Stosowanie leku Digoxin Sopharma w okresie ciąży jest dopuszczalne, gdy w opinii lekarza korzyść dla matki przeważa nad potencjalnym zagrożeniem dla płodu.

Stosowanie digoksyny nie jest przeciwwskazane u matek karmiących piersią; należy jednak zachować ostrożność.

Prowadzenie pojazdów i obsługiwanie maszyn

Podczas stosowania leku Digoxin Sopharma mogą występować zawroty głowy, uczucie zmęczenia lub niewyraźne widzenie. Nie należy wówczas prowadzić pojazdów, ani obsługiwać maszyn.

Lek Digoxin Sopharma zawiera etanol (alkohol) w ilości poniżej 100 mg na jedną dawkę.

Produkt leczniczy zawiera również glikol propylenowy, który może powodować objawy takie jak przy spożyciu alkoholu (w koncentracji powyżej 400 mg/kg u dorosłych i ponad 200 mg/kg u dzieci).

3. Jak stosować lek Digoxin Sopharma

Ten lek należy zawsze stosować zgodnie z zaleceniami lekarza. W razie wątpliwości należy zwrócić się do lekarza.

Digoxin Sopharma jest najczęściej podawany w postaci powolnej infuzji dożylniej przez wykwalifikowany personel medyczny. Podawanie domięśniowe nie jest zalecane ze względu na dużą bolesność i zwiększone ryzyko martwicy mięśni. Lekarz określi dawkę oraz czas trwania leczenia w zależności od ogólnego stanu pacjenta, wieku, masy ciała, czynności nerek, współwystępujących chorób oraz jednocześnie stosowanych leków.

W przypadku wątpliwości należy ponownie skontaktować się z lekarzem lub farmaceutą.

W przypadku zastosowania większej niż zalecana dawki leku Digoxin Sopharma

Na zatrucie naparstnicą mogą wskazywać następujące objawy: nudności, wymioty, zawroty głowy. W przypadku ciężkiego zatrucia naparstnicą obserwuje się wyraźne zaburzenia rytmu serca i zmiany w elektrokardiogramie. W przypadku wystąpienia objawów należy odstawić digoksynę i natychmiast rozpocząć leczenie przedawkowania w warunkach szpitalnych.

Pominięcie zastosowania leku Digoxin Sopharma

Nie należy przyjmować podwójnej dawki leku w celu uzupełnienia pominiętej dawki.

Przerwanie stosowania leku Digoxin Sopharma

Nie należy przerywać stosowania leku Digoxin Sopharma bez porozumienia z lekarzem lub farmaceutą.

W razie jakichkolwiek dalszych wątpliwości związanych ze stosowaniem leku należy zwrócić się do lekarza lub farmaceuty.

4. Możliwe działania niepożądane

Jak każdy lek, lek ten może powodować działania niepożądane, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Dla oceny częstości występowania działań niepożądanych przyjęto następującą skalę:

<i>Bardzo często:</i>	występują częściej niż u 1 na 10 pacjentów
<i>Często:</i>	występują u 1 do 10 na 100 pacjentów
<i>Niezbyt często:</i>	występują u 1 do 10 na 1000 pacjentów

Rzadko: występują u 1 do 10 na 10 000 pacjentów
Bardzo rzadko: rzadziej niż u 1 na 10 000 pacjentów
Częstość nieznana: częstość nie może być określona na podstawie dostępnych danych.

Możliwe działania niepożądane:

Często (występują u 1 do 10 na 100 pacjentów)

- zaburzenia ośrodkowego układu nerwowego (OUN), zawroty głowy
- zaburzenia widzenia (niewyraźne widzenie lub widzenie w kolorze żółtym)
- zaburzenia rytmu serca, zaburzenia przewodzenia, bigeminia lub trigeminia (zaburzenia rytmu serca polegające na dodatkowych skurczach komór serca), nieprawidłowy zapis elektrokardiogramu (EKG), bradykardia zatokowa (częste skurcze serca)
- nudności, wymioty, biegunka
- wysypki skórne w postaci pokrzywki lub przypominające szkarlatynę z możliwością eozynofilii znacznego stopnia (zwiększenie liczby krwinek białych we krwi)

Niezbyt często (występują u 1 do 10 na 1000 pacjentów)

- depresja

Bardzo rzadko (rzadziej niż u 1 na 10 000 pacjentów)

- niedobór płytek krwi
- jadłowstręt
- nieprawidłowe postrzeganie rzeczywistości, zmniejszona wrażliwość na bodźce, zaburzenia świadomości
- ból głowy
- różnego rodzaju zaburzenia rytmu serca
- niedokrwienie jelit, martwica jelit
- po długotrwałym stosowaniu może wystąpić ginekomastia (powiększenie piersi u mężczyzn)
- zmęczenie, złe samopoczucie, osłabienie.

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie możliwe objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy zwrócić się do lekarza lub pielęgniarki.

Zgłaszanie działań niepożądanych

Jeśli wystąpią jakiegokolwiek objawy niepożądane, w tym wszelkie objawy niepożądane niewymienione w ulotce, należy powiedzieć o tym lekarzowi. Działania niepożądane można zgłaszać bezpośrednio do Departamentu Monitorowania Niepożądanych Działań Produktów Leczniczych Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, Al. Jerozolimskie 181C, 02-222 Warszawa, tel.: + 48 22 49 21 301, faks: + 48 22 49 21 309, e-mail: ndl@urpl.gov.pl

Działania niepożądane można zgłaszać również podmiotowi odpowiedzialnemu.

Dzięki zgłaszaniu działań niepożądanych można będzie zgromadzić więcej informacji na temat bezpieczeństwa stosowania leku.

5. Jak przechowywać lek Digoxin Sopharma

Lek należy przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Przechowywać w temperaturze poniżej 25°C. Nie zamrażać.

Przechowywać w oryginalnym opakowaniu.

Nie stosować tego leku po upływie terminu ważności zamieszczonego na pudełku lub ampułce po: EXP. Termin ważności oznacza ostatni dzień danego miesiąca.

Leków nie należy wyrzucać do kanalizacji ani domowych pojemników na odpadki. Należy zapytać farmaceutę, jak usunąć leki, których się już nie używa. Takie postępowanie pomoże chronić środowisko.

6. Zawartość opakowania i inne informacje

Co zawiera lek Digoxin Sopharma

Substancją czynną leku jest digoksyna 0,25 mg/ml.

Pozostałe składniki leku to: alkohol etylowy 80% (w przeliczeniu na 96%), glikol propylenowy, kwas cytrynowy jednowodny, disodu fosforan dwuwodny, woda do wstrzykiwań.

Jak wygląda lek Digoxin Sopharma i co zawiera opakowanie

Przejrzysty, bezbarwny roztwór. Roztwór do wstrzykiwań/ do infuzji w ilości 2 ml w ampułkach z bezbarwnego szkła z oznaczeniem miejsca otwierania ampułki – kolorową kropką.

Opakowanie zawiera: 10 ampułek (1 blister z 10 ampułkami) lub 100 ampułek (10 blistrów po 10 ampułek) w pudełku tekturowym z ulotką dla pacjenta. Blistry wykonane są z folii PVC.

Podmiot odpowiedzialny

Sopharma Warszawa Sp. z o. o.

Al. Jerozolimskie 136, 02 -305 Warszawa, Polska

Wytwórca

SOPHARMA AD

16, Iliensko shosse str., 1220 Sofia, Bułgaria

Data ostatniej aktualizacji ulotki: 10.05.2016

<----->

Informacje przeznaczone wyłącznie dla fachowego personelu medycznego:

Dawkowanie

Dawki digoksyny należy ustalać indywidualnie, w zależności od wieku, masy ciała oraz czynności nerek pacjenta. Podane dawki mają charakter orientacyjny.

Podczas zmiany postaci dawkowania należy uwzględnić różnice w biodostępności postaci digoksyny do wstrzykiwań/ do infuzji i postaci doustnej digoksyny. Na przykład w przypadku zmiany z postaci doustnej na roztwór do wstrzykiwań/ do infuzji, dawkowanie powinno być zmniejszone o około 33%.

Dorośli i dzieci w wieku powyżej 10 lat:

Przyspieszone nasycenie:

Uwaga: lek można stosować u pacjentów, którzy nie przyjmowali glikozydów nasercowych w ciągu ostatnich dwóch tygodni.

Dawka nasycająca digoksyny podawanej pozajelitowo wynosi od 500 µg do 1 000 µg (0,5 do 1,0 mg), w zależności od wieku, masy ciała i czynności nerek. Dawkę nasycającą należy podawać w dawkach podzielonych; pierwsza dawka powinna stanowić połowę całkowitej dawki leku, a następne dawki powinny być podawane co 4 do 8 godzin. Przed podaniem kolejnej dawki należy ocenić efekt kliniczny. Każda dawka powinna być podawana w infuzji dożylniej przez 10 do 20 minut.

Dawka podtrzymująca:

Dawka podtrzymująca powinna być określona na podstawie odsetka maksymalnych zapasów w organizmie utraconych codziennie poprzez wydalanie. Poniższy wzór znajduje szerokie zastosowanie kliniczne:

Dawka podtrzymująca = maksymalny zapas w organizmie (np. dawka nasycająca) x % utrata dobowo/100
gdzie: % utrata dobowo = $14 + Ccr/5$

Ccr to klirens kreatyniny, skorygowany do masy ciała 70 kg lub powierzchni ciała 1,73 m². Jeśli znane jest wyłącznie stężenie kreatyniny w osoczu (Scr), Ccr (skorygowany do masy ciała 70 kg) może być oszacowany u mężczyzn na podstawie wzoru

$$Ccr = (140 - \text{wiek}) / Scr \text{ (w mg/100 ml)}$$

U kobiet, powyższy wynik należy przemnożyć przez 0,85.

Uwaga: Powyższy wzór nie może być stosowany do obliczania klirensu kreatyniny u dzieci.

W praktyce oznacza to, że u większości pacjentów dawka podtrzymująca będzie wynosiła 0,125 do 0,25 mg digoksyny na dobę; u pacjentów wykazujących podwyższoną wrażliwość na działania niepożądane digoksyny wystarczająca może być dawka 62,5 µg (0,0625 mg) na dobę lub niższa.

I przeciwnie, u niektórych pacjentów konieczne może być podawanie wyższej dawki.

Stosowanie u pacjentów w podeszłym wieku:

Pogarszająca się na ogół czynność nerek oraz niska masa ciała u pacjentów w podeszłym wieku wpływają na farmakokinetykę digoksyny, powodując wzrost prawdopodobieństwa zwiększenia stężenia digoksyny w osoczu i związanej z nim toksyczności, chyba że stosowane dawki digoksyny są niższe niż u pacjentów innych niż w podeszłym wieku. Należy okresowo oznaczać stężenie digoksyny w osoczu i unikać hipokaliemii.

Zalecenia dotyczące dawkowania u pacjentów z zaburzeniem czynności nerek lub pacjentów przyjmujących leki moczopędne:

U pacjentów w podeszłym wieku lub ze zmniejszonym klirensem nerkowym należy rozważyć zalecenia dotyczące dawkowania. Należy rozważyć zmniejszenie dawek zarówno nasycających, jak i podtrzymujących.

U pacjentów stosujących leki moczopędne i inhibitory konwertazy angiotensyny lub tylko leki moczopędne, odstawienie digoksyny powoduje pogorszenie stanu klinicznego.

Dzieci

Noworodki, niemowlęta, dzieci w wieku do 10 lat (pacjenci, którzy nie otrzymywali glikozydów nasercowych w ciągu ostatnich 2 tygodni).

U noworodków, szczególnie wcześniaków, klirens nerkowy digoksyny jest niższy, dlatego należy zmniejszyć dawki preparatu.

Poza okresem noworodkowym, dzieci wymagają proporcjonalnie większych dawek digoksyny niż pacjenci dorośli w przeliczeniu na masę lub powierzchnię ciała, jak podano w schemacie poniżej.

U dzieci powyżej 10 lat stosuje się dawki jak u osób dorosłych, biorąc pod uwagę masę ciała.

Przyspieszone nasycenie:

Dawka nasycająca (parenteralna) w powyższych grupach pacjentów powinna być podawana zgodnie z następującym schematem:

Wcześnieiki o masie ciała < 1,5 kg	20 µg/kg mc. na dobę
Wcześnieiki o masie ciała od 1,5 kg do 2,5 kg	30 µg/kg mc. na dobę
Noworodki oraz dzieci do 2 lat	35 µg/kg mc. na dobę
Dzieci w wieku od 2 do 5 lat	35 µg/kg mc. na dobę
Dzieci w wieku od 5 do 10 lat	25 µg/kg mc. na dobę

Dawka nasycająca powinna być podawana w dawkach podzielonych; pierwsza dawka powinna stanowić połowę całkowitej dawki leku, a następne powinny być podawane co 4 do 8 godzin. Przed podaniem kolejnej dawki należy ocenić skutek kliniczny. Każda dawka powinna być podawana w infuzji dożylniej przez 10 do 20 minut.

Jeśli glikozydy naparstnicy były stosowane w ciągu ostatnich dwóch tygodni przed rozpoczęciem leczenia digoksyną, należy się spodziewać, że optymalne dawki nasycające będą mniejsze niż podane wyżej zalecane dawki.

Dawka podtrzymująca:

Dawkę podtrzymującą należy podawać według schematu:

Wcześnieiki:

Dawka dobową	=	20% dobowej dawki nasycającej (dożylniej lub doustnej)
--------------	---	--

Noworodki oraz dzieci w wieku poniżej 10 lat

Dawka dobowa	=	25% dobowej dawki nasycającej (dożylniej lub doustnej)
--------------	---	--

Powyższe schematy dawkowania są orientacyjne. Podczas podawania leku u dzieci należy określać stężenie digoksyny w osoczu (patrz Monitorowanie) i korygować dawki w zależności od otrzymanych wyników. Jeśli glikozydy naparstnicy były stosowane w ciągu ostatnich dwóch tygodni poprzedzających rozpoczęcie leczenia digoksyną, należy się spodziewać, że optymalne dawki nasycające digoksyny będą mniejsze niż podane wyżej zalecane dawki.

Sposób podawania: zaleca się pozajelitowe, dożylnie infuzje. Podawanie domięśniowe może być bardzo bolesne, ponadto występuje ryzyko martwicy mięśni, dlatego nie jest zalecane.

Zaleca się powolną infuzję dożylną digoksyny (w ciągu 10-20 minut), zamiast podawania w postaci bolusa. Szybka infuzja glikozydów nasercowych może wywołać ogólne lub wieńcowe zwężenie naczyń.

Roztwór digoksyny do wstrzykiwań/do infuzji może być podawany po rozcieńczeniu w czterokrotnej albo większej objętości wody do wstrzykiwań: 0,9% roztwór chlorku sodu lub 5% roztwór glukozy.

Rozcieńczenie w mniejszej niż zalecana objętości może prowadzić do wytrącenia się digoksyny. Roztwór digoksyny należy zużyć natychmiast po sporządzeniu. Nie zaleca się mieszania z innymi lekami w tej samej strzykawce lub pojemniku. Dawka digoksyny dla każdego pacjenta musi być dostosowana indywidualnie, w zależności od wieku, niskiej masy ciała i czynności nerek.

Monitorowanie

Wyniki badań określających stężenie digoksyny w osoczu mogą być wyrażone w nanogramach/ml (ng/ml) lub jednostkach układu SI - nanomolach/l (nmol/l). Aby przeliczyć ng/ml na nmol/l, należy pomnożyć ng/ml przez 1,28.

Stężenie digoksyny w osoczu może być oznaczane metodami radioimmunologicznymi. Krew przeznaczona do badania powinna być pobrana po 6 lub więcej godzinach od przyjęcia ostatniej dawki digoksyny. Szereg analiz post hoc u pacjentów z niewydolnością serca w badaniu Digitalis Investigation Group sugeruje, że optymalne stężenia digoksyny w osoczu pod koniec przedziału dawkowania powinny wynosić od 0,5 ng/ml (0,64 nmol/l) do 1,0 ng/ml (1,28 nmol/l).

Toksyczne działanie digoksyny występuje częściej w przypadku stężenia digoksyny w osoczu powyżej 2 ng/ml.

Toksyczność może jednak wystąpić w przypadku mniejszych stężeń digoksyny w osoczu. Przy podejmowaniu decyzji o związku objawów u pacjenta z digoksyną, istotnymi czynnikami są stan kliniczny pacjenta, łącznie ze stężeniem potasu w osoczu oraz czynność tarczycy.

Pozostałe glikozydy, w tym metabolity digoksyny, mogą zakłócać wyniki dostępnych testów i należy zawsze zachować ostrożność w przypadku wyników, które są niewspółmierne do stanu klinicznego pacjenta.